

ת"פ 68101/11/21 - מדינת ישראל נגד אסראא לוח, מדיחה אחמד

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 68101-11-21 מדינת ישראל נ' לוח ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת התביעות גליל

נגד
הנאשמות
1. אסראא לוח
ע"י ב"כ עוה"ד ראינה סרוג'י, מטעם הסנגוריה
הציבורית
2. מדיחה אחמד (נדונה)

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, בעבירת **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (**במ/1**) בו הודתה הנאשמת, ביום 23.4.21 בשעה ששהתה המתלוננת בבית יחד עם נאשמות 1-2 על רקע ויכוח בינה לבין נאשמת 2 (אמה), הכתה אותה נאשמת 2 בידה השמאלית, באמצעות כף גדולה שאחזה בידה בעת הבישול. המתלוננת ביקשה שתעזוב אותה ונאשמת 2 אשר ניסתה לקחת ממנה את מכשיר הסלולארי, המשיכה לתקוף אותה בידה ומשכה אותה בשערה בעוד המתלוננת מנסה להרחיקה.

בשלב זה, הגיע נאשמת 1 (אחותה), קיללה את המתלוננת, השליכה עליה מעמד כוסות חד פעמיים וקופסה. משביקשה המתלוננת כי לא תתערב, סטרה לה נאשמת 1, משכה אותה בשערה והפילה אותה על הרצפה ובנסיבות אלה הנאשמות המשיכו לתקוף יחד את המתלוננת. לצורך הגנתה, משכה המתלוננת בשערה של נאשמת 1 ובתכוף לכך, ניגשה נאשמת 1 לשולחן שהיה בסלון, נטלה משם מאפרה, השליכה אותה על המתלוננת ופגעה בראשה באופן שנגרם לה חתך.

3. בעניינה של נאשמת 2, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, על פיו הודתה במיוחס לה והוטלו עליה מאסר על תנאי וקנס בסך 300 ₪ על פי גזר דינה של כב' השופטת פרוחה ג'ובראן מילר, מיום 5.4.22.

4. בעניינה של נאשמת 1, הנדונה כעת בפני, הגיעו הצדדים להסדר דיוני, על פיו תוקן כתב האישום. הנאשמת הודתה בכתב האישום המתוקן והצדדים טענו באופן חופשי לעונש בפניי.

5. בעניינה של נאשמת 1 עותרת המאשימה להטלת מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. לטעמה של המאשימה יש להבחין בין עניינה של נאשמת 1 לנאשמת 2, משום שבמעשה, גרמה נאשמת 1 למתלוננת לחבלה החמורה למתלוננת בדמות חתך בראשה, מה שאין מיוחס לנאשמת 2. לטעמה של הסנגורית, אין להבחין בין עניינן של שתי הנאשמות אשר כל אחת מהן הורשעה בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכאשר המיוחס להן על פי סעיף 9 לכתב האישום המתוקן, הנו תקיפה בצוותא. בנסיבות אלו טוענת, כי יש לגזור גזירה שווה מגזר דינה של נאשמת 2 לגזר דינה של נאשמת 1.

הערכים המוגנים

6. מעשי הנאשמת פוגעים בערכים המוגנים של הזכות והחובה להגנה על שלומו של אדם בתוככי ביתו מבצרו, הזכות לחיים בשלווה ובכבוד ובביטחון והזכות למוגנות במסגרת התא המשפחתי. לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרת ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה וחובתו של בית המשפט להילחם בתופעה על דרך החמרת הענישה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ. מדינת ישראל (11.10.07) -

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

מתחם העונש ההולם

7. אין בפניי כי למעשי הנאשמת קדם תכנון ארוך טווח. יחד עם זאת, ניתן להיווכח בדבר הגעה יזומה של הנאשמת לזירת ההתרחשות, התערבותה היזומה במתרחש, בלא עילה להגנה עצמית או אחרת. האלימות אשר הופנתה מצד הנאשמת כלפי המתלוננת הנה בעצמה גבוהה מזו שהופנתה מצד נאשמת 2 וכללה השלכת חפצים שונים ומסוכנים אל עבר המתלוננת אשר בעקבותיהם נפצעה בראשה. לפיכך, חלקה באירועים הנו רב יותר מאמה.

8. הנסיבות אשר הובילו את הנאשמת לביצוע המעשים הנן ברקע ויכוח בין המתלוננת לאמה. לא הונח בפני כל הסבר מניח את הדעת או הצדקה להתערבותה האלימה של המתלוננת באירוע.
9. בעקבות אירוע האלימות ומעשיה של הנאשמות נגרמו למתלוננת שפשוף בשורש יד שמאל והמטומה שטחית בזרוע יד ימין. בנוסף, כתוצאה ממעשי נאשמת 1 נגרם למתלוננת חתך של כ-2 ס"מ. הנזק אשר ארע בעקבות מעשיה של הנאשמת שבפני הנו למעשה משמעותי מזה אשר נגרם על ידי נאשמת 2, אמה.
10. המאשימה עותרת למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה:
- רע"פ 8699/15 אבוהאני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 17.12.15) בגין עבירת פציעה באמצעות חפץ חד וגרימת חתך בקרקפת למתלונן, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות אותו עניין הוטלו על המבקש 8 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. ערעור ובר"ע נדחו.
- רע"פ 361/16 עזאם נ. מדינת ישראל (מיום 16.3.16) נדחתה בר"ע בעניינו של נאשם אשר עונשו במחוזי הופחת מ-10 חודשי מאסר ל-7 חודשי מאסר בפועל בעקבות הרשעתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בת זוג לאחר שתקף את אשתו וגרם לה חבלות של ממש לאחר שחזרה בשעות מאוחרות הביתה. בנסיבות אותו עניין קבע בית המשפט **מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל**. באותו עניין דובר על נאשם הסובל מ-100% נכות בגין מחלת האפליפסיה אשר בעניינו הוגש תסקיר שלילי.
- רע"פ 3463/15 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, ניתן ביום 25.5.15) הנאשם הורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד, על פי 3 אישומים. נקבע, כי מתחם הענישה ההולם למעשה התקיפה באמצעות חגורה, נע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה, קבע בית משפט השלום, לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש. הושתו על המבקש 10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור ובר"ע נדחו.
- ת"פ 21092-08-15 אליו מפנה המאשימה לא פורסם ולא צורף לעיוני. לטענת המאשימה, במקרה של תקיפה סתם תוך שימוש בקסדה נקבע מתחם עונש הולם הנע בין חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 6 חודשי מאסר בפועל.
11. הסנגורית אינה מפנה למתחם ענישה.
12. מנעד הענישה בתחום האלימות במשפחה הוא רחב ומשתנה בכל מקרה על פי נסיבותיו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לשקול חומרת מעשי האלימות, האכזריות אשר הייתה כרוכה בהם, שימוש בחפצים לצורך ביצוע מעשי האלימות, סוג החפצים, התכנון הכרוך בביצוע מעשי העבירה, כאשר מגמת הפסיקה כפי שהנה משתקפת לאחרונה הנה להחמיר את הענישה בעבירות אלימות במשפחה.

13. במקרה דומה של אירוע אלימות במשפחה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש באמצעות שימוש בחפצים שונים, אשר ניתן על ידי לאחרונה בת"פ 57771-11-21 מדינת ישראל נ. ערפאת (מיום 7.2.22), נקבע על ידי מתחם עונש הולם הנע בין 5-18 חודשי מאסר, ביחס למי אשר נקבע כי חל בעניינו הסייג לקרבה פלילית. ניתן להבחין בין נסיבותיו של אותו מקרה לענייננו, שכן הנאשמת לא הכתה את המתלוננת באמצעות חפצים, אלא שהמתלוננת נפצעה בשל חפץ אשר הושלך לעברה ומכאן כי יש לקבוע מתחם מקל יותר.
14. במכלול נסיבות העניין מוצאת אני להורות על מתחם עונש הולם הנע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.
15. הנאשמת כבת 21, בעת ביצוע העבירות הייתה כבת 20 בלבד. המאשימה עתרה להשתת אמסר אולם לא עתרה לעריכת תסקיר בעניינה של הנאשמת. גם הסנגורית אשר עתרה שלא להטיל כל מאסר לא ביקשה עריכת תסקיר.
16. בנסיבות גילה הצעיר של הנאשמת והעובדה כי אין בפני כל תסקיר, מוצאת אני כי נכון לקבוע כי מתחם הענישה יכול להתקיים גם כאשר עונש המאסר מומר בהחמרת הענישה ברכיבי הענישה האחרים. לפיכך, יש לטעמי לקבוע מתחם ענישה המתחיל בקנס, מאסר על תנאי והתחייבות כולם ברף גבוה ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.
17. במקרה זה, על אף שרף חומרת העבירות אותן ביצעה הנאשמת 1 חמור מזה של אמה, הנאשמת 2, אין בית המשפט יכול להתעלם מן הצורך לשמור על אחדות הענישה. אין בית המשפט יכול להשית על הנאשמת 1 ענישה חמורה באופן משמעותי ביותר מזן הענישה אשר הושתה על הנאשמת 2.
18. בהתאם להסדר הטיעון בעניינה של הנאשמת 2, אשר הוצג בפני כב' השופטת ג'ובראן מילר ביום 5.4.22, הוסכם בין הצדדים כי ישותו על הנאשמת 2 מאסר על תנאי וקנס לשיקול דעת ביהמ"ש. בגזה"ד השיתה כב' השופטת מאסר על תנאי בן חודש למשך שנתיים וקנס בן 300 ₪. יש להחמיר בענישה לעומת הנאשמת 2, לאור חלקה של הנאשמת 1, אך יש לעשות זאת תוך שמירה על מידתיות בשים לב לעונשה של הנאשמת 2.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

19. הנאשמת 1 הייתה כבת 19-20 בעת ביצוע העבירות. היא הביעה חרטה. על פי מילותיה למדה במכללה מקצוע. הבינה כי לא תשוב על מעשים אלו. אינה נמצא בקשר עם המתלוננת.
20. לאור כל האמור לעיל, ובשים לב לענישה שהוטלה על הנאשמת 2 ובאופן מידתי בייחס לכך, הנני משיתה על הנאשמת 1 את העונשים כדלהלן-

21. לפיכך, הנני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלהלן:

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור בתקופה זו עבירת אלימות למעט איומים, ותורשע עליה בדיון.

ג. קנס בסך 1,000 ש"ח, או 4 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשים שווים ורצופים בסך של 250 ₪ כל אחד החל מיום 15.10.22 ובכל 15 לחודש עוקב.

אי עמידה באחד מן התשלומים תעמיד את יתרת התשלומים לפירעון מיד.

* **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפרסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

* **מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון: 073-2055000.

* **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. הנאשמת תצהיר על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪, להימנע מלעבור עבירת אלימות למעט איומים בתוך 3 שנים מהיום.

אם לא תצהיר היום על ההתחייבות, יש לאסור אותה למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.